

Voor de jeugd

Bijbelvertelling: **Kaïn en Abel**

Ergens in het veld liggen twee steenhopen opgestapeld. Het zijn ruwe blokken, zomaar op elkaar gelegd. Er loopt een man naar toe.

Hij draagt koren en vruchten. Die man heet Kaïn. Kijk, daar komt nog een man aan. Die man heeft ook iets bij zich. Hij heeft een heel mooi schaapje bij zich. Die man heet Abel. Me zijn dat toch, die twee mannen? Wel, dat zijn twee zonen van Adam en Eva. Kaïn is de oudste, Abel de jongste. Moeder Eva en vader Adam zijn heel blij geweest met Kaïn en Abel. Toen Kaïn geboren werd keek moeder Eva heel blij naar haar flinke jongen. Wat was de Heere goed voor hen. Met Abel waren ze ook blij. Maar toch, zo blij als bij hun oudste jongen... Toen de jongens groter werden hebben vader en moeder hun alles verteld. Wat luisterden de jongens dan als ze hoorden van het mooie Paradijs en van het grote kwaad dat daar gebeurd was. Als moeder Eva van dat grote kwaad vertelde keken haar ogen zo bedroefd. Dan zeiden de jongens: "Vertel nu verder moeder". Moeder vertelde dan van de genade van de Heere God. Ze vertelde: "De Heere had jullie moeder en vader voor altijd kunnen verlaten. Altijd zouden we dan hebben

moeten sterven. Maar de Heere heeft aan jullie vader en moeder beloofd dat ééns Iemand geboren zou worden, die het weer goed zal maken". Nu zijn de kleine jongens grote mannen geworden. Kaïn is landbouwer. Hij heeft een grote tuin met koren en vruchten. Abel is schaapherder geworden. Hij zorgt voor de schaapjes en de pasgeboren lammetjes.

Wat gaan die mannen nu toch doen? Kijk maar eens goed.

De broers zoeken dor en droog hout. Dat hout leggen ze ieder op hun eigen steenhoop. Kaïn is het eerste klaar. Hij pakt het koren en de vruchten in zijn sterke armen, en legt het op het droge hout.

Dan steekt hij het hout in brand. O, kijk eens. Daar verbrand alles in een ogenblik. Het hout, het koren en de vruchten. Alleen een dichte, witte rook blijft er over, maar die wordt al heel gauw door de wind weggeblazen.

Waarom doet Kaïn dat toch allemaal? Kaïn doet dat allemaal voor de Heere. Nu kan de Heere eens goed zien dat hij heel hard heeft gewerkt. Kaïn denkt: de Heere is vast heel blij met mij. Nu loopt Kaïn naar Abel, Hij zal eens kijken of z'n broer al opschiet. Kijk, Abel heeft het schaapje geslacht. Hij legt het mooie vlees en het vet boven op het hout. Nu gaat ook Abels offer branden. Het hout en het schaapje, alles moet verbranden. Nu is de rook niet zo mooi wit. Het ruikt helemaal niet lekker. Waarom doet Abel dat toch allemaal? Als Abel naar het brandende schaapje kijkt, denkt hij: Ik heb niets, ik heb een heleboel zonde; eigenlijk zou ik verbrand moeten worden. Abel bidt zachtjes. Hij zegt; "Heere, vergeef toch al mijn zonden". Abel gelooft dat de Heere zelf alles zal doen. Heeft de Heere niet zelf voor vader en moeder een mooie jas en mantel gemaakt? Dat heeft de Heere gedaan met vellen van geslachte dieren, toen vader en moeder nog in

het Paradijs woonden. Nu kijkt Abel omhoog. Hij is bedroeft en toch blij. Hij gelooft dat de Heere voor hem zal zorgen.

Kaïn staat er nog steeds. Hij kijkt met zo vrolijk meer. Waarom niet? Hij voelt dat de Heere naar Abel kijkt, en ook naar het brandende schaapje. Kaïn voelt ook dat de Heere niet naar hem kijkt, en ook niet naar z'n mooie offer. Opeens wordt hij heel boos op de Heere en ook op z'n broer Abel. Hij had toch zo hard gewerkt en zo goed zijn best gedaan? Kaïn wordt steeds bozer.

Hij kijkt vreselijk boos en wil van nijd niet meer eten. Als hij een poosje later in zijn tuin is, hoort hij een stem: Kaïn, waarom ben je zo boos en waarom kijk je zo nijdig? Waarom luister je naar je boze hart en naar die lelijke duivel? Abel heeft je toch niets gedaan?

Maar Kaïn wil niet naar Gods stem luisteren. Kaïn denkt; ik weet het veel beter; ik zal mijn broer wel krijgen. Op een keer gaat Kaïn met Abel praten. Al pratend lopen ze steeds verder het veld in. Dan opeens, o vreselijk, daar slaat hij Abel boven op z'n hoofd, heel hard.

Abel valt zomaar op de grond, dood. Abel is dood. Het bloed loopt op de grond, heel veel bloed. Zijn gezicht is wit en bleek. Als Kaïn ziet wat hij gedaan heeft, holt hij hard weg, steeds verder en verder de velden in. Dan hoort hij weer een stem uit de hemel, die vraagt:

"Kaïn, waar is Abel, je broer?" Het is de stem van de Heere, die alles gezien heeft. Wat zegt Kaïn nu? Zal hij de waarheid vertellen? Nee, hij zal liegen, onverschillig doen, hij zal vragen, of hij soms, op Abel passen moet? "Ik weet het niet, ben ik mijns broeders hoeder?"

Maar de Heere weet het toch wel. Hij zegt, "Wat heb je gedaan Kaïn?? Er ligt bloed op de aarde, bloed van je eigen broer. Nu zul je vervloekt zijn van de aarde. Overal waar je zult gaan wonen zal het koren slecht groeien. Je zult een zwerver en vluchteling zijn en nergens rust vinden".

Dan zegt Kaïn heel onverschillige "Mijn misdaad is zó groot, die kan toch niet vergeven worden. En iedereen, die mij vindt, zal mij doodslaan". Kaïn gelooft niet in dat éne Kind dat komen zou. Hij wil zijn zonden zelf dragen. Dat is het allerergste. Maar de Heere wilde niet, dat de mensen Kaïn dood zouden slaan, De Heere zegt? "Wie Kaïn doodslaat, zal nog een veel grotere straf krijgen".

De Heere gaf Kaïn een teken, zodat iedereen die hem zag, wist dat de Heere niet wilde, dat Kaïn gedood werd. Nu vlucht Kaïn weg, naar een ver en vreemd land. Abel is veilig bij God in de hemel, Abel is rijk. Kaïn zwerft als een door God vervloekte over de aarde.

Wat zullen Adam en Eva bedroefd zijn geweest als zij Abels dode lichaam vinden. Zij roepen hem, maar hij geeft geen antwoord meer. Nu begrijpen ze dat hun kind dood is. Abels lichaam zal tot stof weerkeren. Maar de Heere denkt aan Adam en Eva, Hij geeft ze weer, een andere zoon. En ze noemen zijn naam Seth.

B.F-D.